

raadet. Man har ment, at i en saa stor Kommune som Frederiksberg vilde det være umuligt at overlade denne Virksomhed til Værgeraadene. Men paa den anden Side lovfæster man blot en Ordning, som har fundet Sted paa Frederiksberg, hvor det oprindeligt var saaledes, at Beløbet blev udbetalt gennem Kommunalbestyrelsen. Ved den næste Lov blev Udbetalingen overdraget til Politimesteren, men der blev truffet den Overenskomst mellem Politiet og Kommunalbestyrelsen derude, at Udbetalingen blev ved at ske gennem Kommunalbestyrelsen. Denne Ordning er i sin Tid godkendt af Justitsministeren, og det finder Sted ikke alene i det Forhold, men ved alle forskudsvisse Forudbetalinger paa Frederiksberg; saa det er i Virkeligheden ingen Forandring af det nuværende Forhold, men kun yderligere at lovfæste et Forhold, der, som sagt, har fundet Sted i de sidste 20 Aar.

Det tredie Punkt, Ændringsforslaget angaar, er, at man mener, at denne Udbetaling bør ske gennem Værgeraadene og ikke gennem Hjelpekasserne. Det blev allerede ved Sagens første Behandling fra forskellige Sider hævdet, at det er et Omraade, som absolut falder mere ind under Værgeraadet end under Hjelpekasserne. Hjelpekassernes Opgave er jo at støtte virkelig trængende; det er deres Opgave efter Loven, og om man egentlig kan sige, at de Personer, der her er Tale om, falder ind under Kategorien „virkelig trængende“ eller under den Opgave, Hjelpekasserne har, er dog tvivlsomt. Men til Værgeraadene er det naturligt at henlægge denne Sag, dels fordi Værgeraadene har Tilsyn med mange af de Børn og de Forældre, her kan blive Tale om, og dels fordi forskellige andre Steder i Loven en lignende Virksomhed er henlagt til Værgeraadene. Saaledes findes der i det nu forelagte Lovforslags § 3 i Slutningen en Bestemmelse, hvorefter Værgeraadene skal føre Tilsyn med og have Anmeldelse om, hvorvidt Bidragene anvendes paa rette Maade; og der findes i den nugældende Lovs §§ 9—10 Bestemmelser om, at Værgeraadet kan forlange beskikket en Værg for de paagældende Børn; paa flere Omraader er altsaa denne Virksomhed allerede henlagt til Værgeraadene. Det er derfor naturligt, at naar det er dem, der skal føre et Tilsyn med Børnene, maa det ogsaa være dem, gennem hvilke denne Udbetaling skal finde Sted i Stedet for gennem Hjelpekasserne.

Ændringsforslaget til § 4 gaar ud paa en Udvidelse af den Bestemmelse, som er

foreslaaet i Lovforslaget, hvor det er bestemt, at naar Barnemoderen lever sammen med Barnets Fader, kan disse Bestemmelser ikke finde Anvendelse, medmindre Barnet er anbragt i Pleje. Denne Bestemmelse har man af forskellige Grunde ment, at det vilde være ønskeligt blev udvidet til ogsaa at gælde, naar hun lever sammen med en anden Mand end Barnets Fader, og naar hun faar flere Børn udenfor Ægteskab, og naar hun i det hele maa erkendes at føre et letfærdigt, letsindigt Levned. I saa Tilfælde skulde hun ikke kunne nyde godt af en Bestemmelse som denne, den skulde kun finde Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor Barnet var anbragt i fast Pleje. Der er her foretaget en lille Ændring i Udtrykkene, idet der i det oprindelige Lovforslag kun staar „Pleje“. Dette Udtryk har vi foreslaaet ændret til „fast Pleje“, da der, naar der kun staar „Pleje“, let kan fingerses et Plejeforhold, som kun er midlertidigt, naar Pengene kommer til Udbetaling, medens man ingen Garanti har for, at det varer ved, men kun er lavet paa det Tidspunkt, hvor Pengene skal udbetales. Jeg vil, som sagt, anbefale dette Forslag; jeg tror, at man derigennem kan ramme en Del af de Kvinder, som fører et letfærdigt og letsindigt Levned. Der er fremkommet flere Tilfælde forskellige Steder, hvor en Kvinde f. Eks. har 4 Børn med 4 forskellige Fædre og har levet sammen med dem og oppebaaret Bidrag til Børnene; det har jeg nævnt ved første Behandling. Jeg synes ikke, at der er mindste Grund til, at disse Mødre skal nyde godt af de Bestemmelser, der er foreskrevne i Loven. Det kommer jo ikke til at gaa ud over selve Børnene, at der gives Hjælp fra Fattigvæsenet; thi i saa Tilfælde bliver det en Fattighjælp til Moderen, men Børnene kommer ikke til at lide derunder, idet de paa Fattigvæsenets Foranstaltning bliver anbragt i en Pleje, som maaske i de fleste Tilfælde er bedre, end hvis de blev ved at bo hjemme hos en Moder som den her omhandlede. Der er ikke Spørgsmaal om, at det ogsaa for Børnene er betydeligt bedre, end hvis Forholdene bliver ved at være, som de nu er.

Det næste Ændringsforslag til § 4 gaar ud paa, at naar der paa een Gang bliver udbetalt Bidrag for flere Terminer, og Moderen har faaet Forskud paa dette Bidrag, fordi Sagen ikke har været i Orden, saaledes at hun har været i Trang, skal Kommunalbestyrelsen, som har udbetalt disse Forskud, være berettiget til at kræve